

הולך תמים ופועל צדק

לדמותו של הרב החסיד רבי משה לרנר ז"ל ככלות השבעה

הרב החסיד רבי משה לרנר זכרונו לברכה, איש האשכולות אשר בתורת ה' חפצו ובה הגה בכל עת מצוא, מזקני ונכבדי חסידי מודז'יץ, מקושר בלב ונפש לאדמור"י מודז'יץ זי"ע וליבלחט"א כ"ק מן אדמו"ר שליט"א, ועמד לימינם במסירות ונאמנות, רב פעלים לתורה ולחסד ומרבה להיטיב ולסייע לכל והכל בהצנע לכת בחכמה בתבונה וביושר ונועם הליכות. נפטר לבית עולמו בשם טוב ביום שבת קודש שבת שירה, ובמוצאי שבת ליווה למנוחות קהל רב בראשות כ"ק אדמו"ר ממודז'יץ שליט"א כשכל יודעיו ומכיריו מבכים את לכתו של האי גברא רבא ויקרא שרוח הבריות ורוח המקום נוחה הימנו, למד תורה הרבה ולא החזיק טובה לעצמו.

המנוח רבי משה ז"ל נולד בעיר תל אביב בר"ח תמוז שנת תרצ"ה לאביו הרה"ח ר' עלי לרנר ז"ל ונכנס בבריתו של אברהם אבינו ע"ה כשהסנדק היה הרה"ק בעל האמרי שאול ממודז'יץ זי"ע שבאותם ימים ביקר בארץ הקודש, עובדה מפעימה ומאלפת קשורה בלידתו כאשר לאביו הרה"ח ר' עלי היו לפני כן רק בנות ועדיין לא זכה לבן זכר. ובימים ההם נמנה על מתפללי ה"פויילשער שטיבל" שנתייסד בתל אביב בשם שטיבל חסידי וורשא ביום הושענא רבא תרצ"ה פנו אליו חבריו לשטיבל והבטיחו לו ואמרו בהתלהבות חסידית. מה תתן לשטיבל על מנת שנברך אותך כולנו יחד בני החבורה שתזכה לבן זכר, נענה להם ר' עלי לעשות כלי מחזיק ברכה לברכות ואיחולי חבריו ורעיו ואז קיבל על עצמו שיתן חמישים ושתיים בקבוקי בירה לשטיבל כמנין בן, כשמחיר כל בקבוק משקה היה שווה ערך למשכורת של שבוע ימים. ואכן באותה שנה זכה ונפקד בבנו יחידו ר' משה ז"ל, בזכות הבטחת החסידים בהושענא רבא.

את משנת חימוכו קנה בת"ת סיני שבתל אביב בימים ההם היו בין המחנכים ב"סיני" הג"ר יצחק ידידיה פרנקל, לימים הרב הראשי לתל אביב, והרה"ח רבי דוד ויסברוד הלחמי ז"ל.

בבחרותו למד בישיבת פוניבז' וקנה שם תורה מרבותיו ראשי הישיבה, במיוחד דבק ברבו הגאון ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל וכן לקירבתו של הרב מפוניבז' זצ"ל,

בבחרותו בימי לימודו בישיבת פוניבז' מלבד שקידתו על סדרי הישיבה ושלא על חשבון המסכתות שלמד באותו זמן. הקדיש שעות רבות בין הסדרים ובשעות הלילה לקנות את ידיעות ההלכה והוראה של איסור היתר והיה לומד זאת בחברותא עם חברו בישיבה הגה"ח ר' שמואל צבי קובלסקי ז"ל מחשובי חסידי סוכטשוב ונדבורנה.

חברו ר' שמואל צבי היה נוהג להעירו באשמורת הבוקר ויחדיו היו עוסקים בליבון הלכתא ובדברי הפוסקים. וזכה בבחרותו להתעטר בסמיכה מחשובי הרבנים, הגאון הירושלמי הנודע רבי אליהו ראם זצ"ל שהיה מגדולי ההוראה, בחן אותו והעניק לו סמיכה כשהוא מפליג בשבחו על חריפותו וידיעותיו. ואף מכנה אותו בבחרותו בתואר "הרב הגאון" מלבד זאת קיבל סמיכה והורמנא מרבו הגר"ד פוברסקי זצ"ל מהגר"ד צ'זילברשטיין מרבני תל אביב. ועוד. כשהם קושרים לו שבחי תהילה על אוצרות התורה וההלכה שרכש בגיל צעיר. לאחר לימודיו בישיבת פוניבז' עלה ללמוד בעיה"ק ירושלים בין כותלי ישיבת חברון שם דבק ברבו, ראש הישיבה הגאון רבי אהרן כהן זצ"ל, כן ניצל את תקופת לימודיו בישיבת חברון כדי לפקוד ולהכיר את גאוני וצדיקי ירושלים דאז, בין היתר, יחד עם חבריו מישיבת חברון היה נוהג מעת לעת לשחרר לפתחו של הרבי הבית ישראל מגור זי"ע ופעמים רבות ביקר בביתו של הגה"צ רבי דוד הכהן הנזיר זצ"ל כשהוא מתבשם מזיו דמותו ומהנהגתו המיוחדת.

בהגיעו לפרקו נלקח לחתן אצל הרה"ח ר' אפרים יוסף פנפיל ז"ל מחשובי עסקני יהדות התורה בתל אביב. חתנו של הגאון רבי טוביה יהודא טביומי-גוטנטאג זצ"ל אב"ד סוכטשין שבפולין. מחשובי תלמידי האבני נזר זי"ע ומחסידי ומקורבי הרבי האמרי אמת מגור זי"ע שעלה לימים לארץ הקודש והשתכן בתל אביב. המנוח רבי משה ז"ל שהסתפח אל משפחת הגאון זצ"ל. עסק בהדפסת ספריו וכתביו לאור עולם.

בהיותו אברך צעיר התבקש ע"י הגר"י קולדצקי זצ"ל לשמש כר"מ ישיבת יפו שם הרביץ תורה בשיעורים סדרן, לאחר מכן עסק לפרנסתו לצידו של אביו ר' עלי ז"ל במפעל שניהל. ועשה את מלאכתו עראי ותורתו עיקר. לאחר סגירת המפעל הקדיש את כל חייו לתורה ולגמילות חסדים כך במשך שלושים וחמש שנה. כשבמהלכן זכה לסיים כמה וכמה פעמים את הש"ס בבלי וירושלמי, היו לו סדרים קבועים ללימודיו וקשה היה למצוא אותו כשהוא אינו הוגה בספר, והתורה היתה לחם חוקו ומשוש ליבו.

היה לדוגמא ולמופת בהתקשרותו לרבנותו כחסיד נאמן. ולא יכל להפסיד לעבור יום טוב בלי להיות אצל הרבי,

כאשר הרבי הרה"ק האמרי שאול ממודזיץ ז"ע חנן את עפר ארץ הקודש והגיע לשכון בה בשנת תש"ז זכה להימנות בין אלו שהגיעו עם המונית עד כבש המטוס לקבל את פני הרבי ותמיד סיפר בערגה את זיכרונותיו מהשבת שהרבי האמרי שאול ערך את שלחנותיו בישיבת היכל התלמוד בתל אביב. כשהמוני היהדות הנאמנה מצטופפים בצימאון לזכות לראות ולשמע את השולחן הטהור. והיה מוסיף ומספר בהתרגשות על השבת האחרונה של הרבי בעלמא הדין שנשתמר בזכרונו.

בשנת תרצ"ה כאשר ביקר הרבי האמרי שאול בארץ ישראל, ביקש מבנו הגדול הרבי האמרי אש ז"ע שישאר בארץ ישראל ויקבע את מושבו בה והוא יגיע לאחר מכן לשכון בארץ. בשנה הראשונה שהיה בן הרבי, המהרש"א זצוק"ל בעל האמרי אש בגפו בארץ הקודש. כשרק שנה לאחר מכן הצליח להביא ולצרף את הרבנית ע"ה יחד עם בנו הנחלת דן מפולין.

באותה שנה אירח אותו אבי המנוח הרה"ח ר' עלי ז"ל בביתו במשך שנה שלימה בהלווייתו של המנוח רבי משה לרנר ז"ל הזכיר זאת כ"ק אדמו"ר שליט"א וסיפר שהרבי האמרי אש התבטא על אותה שנה. שיומו האחרון בביתו של ר' עלי היה דומה ליום הראשון בביתו באותו רגש ונעימות של "הכנסת אורחים" שנהג בו.

הרה"ח ר' עלי לרנר ז"ל באותם ימים אף טרח ועמל כדי לסדר מקור פרנסה לרבי האמרי אש ובהשתדלותו קיבל האמרי אש בשנים ההם את תפקיד הספרא דדיינא בבית דין.

באותה תקופה לאות הכרת הטוב וקירבה יתירה, כאשר האמרי אש היה מקדש על היין בשבת קודש בביתו של ר' עלי היה מחזיק בידו אחת את הכוס וביד אחת החזיק בידו את הילד הקטן משה כאשר גדל הילד ובא בברית הנישואין גם כאן היה הרבי האמרי אש מסדר הקידושין.

באותם ימים בתל אביב היה אביו הרה"ח ר' עלי גר בשכונת באותה חצר עם הרב החסיד ר' בעריש קיהן ז"ל שהיה גם מתלמידיו של הרבי מאוסטרובצה ז"ע והיה מגיד מישרים. ואביו של הגה"ח ר' ישראל מנדל קיהן ז"ל והיה ר' משה מתרפק בערגה על זכרונות הימים ההם בצילם של אותם חסידים ואנשי מעשה שהתלכדו סביב בן הרבי, הרה"צ מהרש"א זצוק"ל לימים הרבי האמרי אש והסתופפו בצילו והתחממו לאורו בתל אביב דאז. וספגו במחיצתו תורה וחסידות ואש קודש של עבודת הבורא בשמחה וברעותא דליבא. והרבי האמרי אש הנחה אותם באורחות יושר ומעגלי צדק בסערות התקופה. וכל השנים ההם הם זוכים לקבל מלוא חופנים חיזוק וברכה מאת הרבי האמרי שאול ז"ע היושב בפולין ומשנת תש"א באמריקה, ומשם עיניו צופיות על בני החבורה בשטיבלך דמודזיץ שבארץ הקודש להאציל עליהם מהודו.

בשבת שירה תשכ"ה הקים את השטיבל של מודזיץ בבני ברק, שם היה הגבאי ויסד שם שיעורים והשתתף בהם דבר יום ביומו, ואף היה משמש כבעל תפילה בשטיבל בימים נוראים, פעם אחת היה לו חלום שהוא ניגש לארון ספרים ומוציא מחזור של ראש השנה. ונכנס לרבי האמרי אש להזכיר לעצמו ולשאול על פשר החלום. אך הרבי ז"ע אמר לו שהדבר בא ללמד שתפילותיו כבעל תפילה בשטיבל מתקבלות ברחמים וברצון.

משנת תשנ"ה כאשר הרבי נחלת דן ז"ע העתיק את מושבו לעיר בני ברק פסק מלשמש כש"ץ בשטיבל בימים נוראים ועבר להתפלל במחיצת הרבי בבית המדרש לשמוע אל הרינה ואל התפילה של הרבי שעמד כשליח ציבור שעליו נאמר "עמך בפיהם יברכון, עמך לפניך יעבירון והם בתווך יעבורון עיני עמך במ תלויות ועיניהם לך מיחלות גשים מול ארון הקודש באימה לשכך כעס וחימה". על כן בחר ר' משה

להפסיק מחזקתו כש"ץ רבות השנים ולהצטרף לתפילותיו של הרבי. ויש לציין שביום הקדוש היה נמנה בין העומדים לצידו של הרבי בתפילת כל נדרי.

כאשר הרבי האמרי אש זי"ע יסד בערוב ימיו את ישיבת אמרי שאול בבני ברק היה אז ר' משה שותף בהקמת הישיבה ונטל חלק פעיל בביסוס הישיבה בכל ליבו ומאודו. כשהישיבה רכשה את הבנין ברחוב הרב שר בבני ברק נהג אז לכתת רגליו מידי ערב יחד עם ידידו משכבר הימים הרה"ח ר' יקר יוד ז"ל כדי להתרים נדיבי עם למען בנין הישיבה, היה חבר הנהלת המוסדות מיום הווסדם, וביתו היה פתוח תדיר לכל פעילות תורה וחסד של מודזיץ,

בכמה הזדמנויות היה ביתו לאכסניה לכ"ק הרבי האמרי אש והרבי הנחלת דן זי"ע כאשר הגיעו בשנות ההנהגה מתל אביב, כדי לשהות בשבת קודש בעיר בני ברק.

בניו של ר' משה נזכרים בערגה באותם הזדמנויות כשהרבי נחלת דן מתישב בקרן זוית בסלון הבית שם היה מוקף בערימות של ספרים על השולחן כשהוא "עושה שבת שכולה תורה". כאשר שהה הנחלת דן בביתו של ר' משה התבטא בביטוי יוצא דופן, שחשב לומר תורה בדרך אחרת אך בבית נתחדשו לו עינים חדשים באופן אחר ושינה את מהלך התורה. והתבטא אז, "הבית הזה מסוגל לחידוש תורה". חיבה יתרה היתה לו אצל הרבי הנחלת דן שגילה כלפיו חביבות מיוחדת.

כשהחל לשמש כבעל תפילה בימים נוראים בשטיבל, לא הסתפק בכך שידע את הנוסח המיוחד בו התפללו רבותיו הקדושים בתפילות עם ניגונים המיוחדים. רק טרח ויגע לברר אצל זקני החסידים את כל הנוסח המקורי עם כל הדיוקים בכל מקום בתפילה, כשהוא מברר זאת הדק היטב מתוך שימת לב לכל פרט וכל שינוי קל שיהיה הנוסח המבורר ומזוקק כפי שנשתמר דור אחר דור בבית מדרשם של רבוה"ק ממודזיץ. כך ניגש לתפקידו כש"ץ בדחילו ורחימו וברגש קודש.

כשם שהיה בעל תפילה ברגש ובקול נעים כך היה בעל מנגן שהיטיב לשורר ולנגן את אוצרות רבותיו, ניגוני בית מודזיץ, שהיה שומרם וזוכרם ואצר אותם בבית גנזיו באהבה ובערגה ומהם דלה ושאב חיות והשתפכות הנפש בעבודת השי"ת ומשום שהיה מטיב נגן, אזי בהזדמנויות שונות ובעתות רצון ושמחה וכן בשמחות צאצאיו, אף הוסיף נופך משלו והלחין כמה וכמה ניגונים אותם שר בשמחותיו כדי להודות ולהלל וליתן שיר ושבח לחי העולמים.

שנים רבות עבד במסירות לצידו של אביו במפעל לקופסאות שהיה בבעלותו וגם במסגרת עבודה לצד אביו בלטה אצלו התמסרותו לכיבוד אב כשהוא לא מחפש את טובתו ורווחתו האישית וכל מעייניו היו נתונים לסעוד ולעמוד לימין האב במסירות רבה. הגיעו הדברים לידי בכך שבשנים האחרונות בזקנותו של האבא ר' עלי ז"ל, המפעל הפך ללא רווחי, בשל שינויים ותמורות שהתרחשו בשוק העבודה. וההוצאה של קיום המפעל היתה יתירה על השבח יתכן שמישהו אחר במקומו היה פונה לאביו ומבהיר לו את המצב שנוצר ועל כך שאין ברירה אחרת אלא לסגור את העסק הוותיק שכבר עשה את שלו ולהפוך אותו לנחלת זכרונות העבר. אולם ר' משה לא חפץ שאביו הקשיש ירגיש בדבר ויצטער, לכן המשיך להחזיק את בית המלאכה שלא הניב רווחים. והיה מפריש מכספו הפרטי וממשכורתו שהגיע ממקור הפרנסה והעבודה של נוות ביתו שתחיל' והיה מוסר מדי חודש לאביו את סכום הכסף שהצטבר, כדי שיהיה לו תחושה שהוא לוקח משכורת מרווחי העסק. כך כיבד את אביו והצניע ממנו את המצב כדי לא לפגוע בשלומו והרגשתו, ואפילו קרובי משפחה לא היו שותפים למהלך אותו עשה כדרכו בשקט ובצנעה.

עוד בשנים שעסק במלאכתו היו לו קשרים רבים גלויים ונסתרים עם אנשים של צורה מהם בעלי חוכמה מהם בעלי מעשים טובים שבהצנע לכת התקשר והתרועע עימהם והיה חבר ליראי ה' וחושבי שמו ולחסידים ואנשי מעשה יש והיה עוסק עם ידידיו במכמני תורה נסתרים ופעמים שהיו יחדיו עוסקים בטובתם ורווחתם של יהודים אחרים. אחד מרעיו ושותפיו לעבודת הקודש שמאחורי הקלעים, היה ידידו הוותיק איש החסד מאנשי הסגולה, ר' מנחם פרוצוביץ זצ"ל, שנמנה גם בין כמה ידידים בני החבורה שהיו מתכנסים ומתועדים לעיתים קרובות בביתו של ר' משה לומדים יחדיו ועוסקים בתורה ובעבודה לשם שמים כדי לעשות נחת רוח ליוצרים, ומשתתפים יחד בכל מיני מעשים טובים וענינים שבסתר, הרחק מעין הרואה ואוזן השומעת.

במשך שלושים שנותיו האחרונות עסק המנוח רבי משה בעבודת הקודש כשהוא מקדיש שעות יקרות עבור יהודים רבים שהתדפקו על דלתו כדי לפתור את מצוקתם, רבים רבים באו להודות לו וכן בימי השבעה זרמו המוני סיפורים ועובדות מפיהם של יהודים מכל החוגים שנטלו עצה מר' משה בעומדם באותו צומת סבוכה בחייהם ובדרך זו הצליחו למצוא ישועה והצלחה באותה צרה ובעיה. כשר' משה זוכה לסיעתא דשמיא בתשובות הבהירות שעלו מתוך הפסוקים כפי שהעידו כל אלו שעלו לביתו למצוא פורקן עצה ותושיה.

מאלפת היא העובדה שמספר בנו של המנוח יבלחט"א הרב טוביה שליט"א "שלושים שנה אבי קיבל אנשים בביתו, ומעולם לא ראיתי זאת", כי ר' משה ז"ל עשה גם את עניניו האלה בצנעה ובדסקרטיות באופן שאפילו בני ביתו הקרובים לא היו חשופים או שותפים לכך כלל וכלל.

בימי השבעה הגיע לנחם הג"ר מרדכי שמואל אדלשטיין שליט"א רב קהילת "נאות יוסף" בבני ברק ובנו מ"מ של הגאון הנודע רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל אב"ד רמת השרון. וסיפר שפעמים רבות שלח אנשים שהגיעו אליו לכתובתו של הרב משה ז"ל כדי שימצא להם ישועה דרך אותה הנהגה שמסורה בידי. ואף את בנו שיגר אליו כמה פעמים ואף אמר לו שענין זה של התשובות שמיעץ ר' משה דרך ספר התהילים, "הוא, ר' משה ראוי לזה".

בין המנחמים הגיע אברך חסידי שסיפר, שהוצא לו ע"י מאן דהוא ממכריו לגשת לדרוש בעצתו של ר' משה בבעיה שנקלע אליה, ולא ידע כיצד להתייחס לכך ושטח זאת בפני רבו, אחד מחשובי אדמו"רי דורנו שליט"א ואמר לו רבו האדמו"ר שהוא יכול לשאול אצל ר' משה כפי שהוצע לו כשהגיע אליו אף מסר לידי פתקא ובו גולל את שמו ואת שם אמו ותוכן הבעיה. בראות ר' משה שאף כתב קוויטל. החל להסביר לו במשך שלושת רבעי שעה, שאם הוא סבור שהוא ר' משה עצמו זה הענין, וכי יש לו כוחות מסוימים הרי שבא אליו בטעות. וכדאי שמיד יחזור לאחוריו. בסך הכל קיבלתי מתנה משמים שאני יכול דרך זה לעזור ליהודים, ותו לא מידי. ורק כאשר היה ברי לו לר' משה שהדברים הובנו כל צרכם והוא סיבר את האוזן והעמיד דברים על דיוקם ועל מקומם, נפנה לסייע לאותן אברך במשאלתו. כאשר חזר האברך אל האדמו"ר וגולל לפני רבו את התרחשות הענינים בביתו של ר' משה נענה רבו ואמר, "אכן, אדם כזה יכול גם לקבל קוויטל". המנוח רבי משה היה תדיר מספר לילדיו שאביו הרה"ח ר' עלי לימדו מיום עומדו על דעתו שהיכן שיש צדיק או רבי מורם מעם לנצל זאת ולספוג ממנו יראת שמים, וכך עשה בנעוריו בתל אביב כשהלך לראות ולהתבונן בעבודת קודשו של הרה"ק מהר"א מבעזא זי"ע וכן שאר צדיקים וקדושים. או אנשי מעלה שעמד על טיבם. כמה פעמים היה אצל החכם יצחק כדורי זצ"ל בירושלים. ופעם אחת בעת שהגיע והתפלל עמו מנחה התבטא אודותיו הרב כדורי בשבחים מופלגים מאוד. כן עמד בקשר אמיץ, והיה מקורב רבות בשנים להגה"צ האדמו"ר דוד אבוחצירה שליט"א שהחשיבו וקירבו מאוד. כששמע רבי דוד על פטירתו התבטא "אוי! אבידה גדולה!"

הסיפורים על ברכות וישועות דרך ספר התהילים זורמים כל עת. רק נציין דוגמא בעלמא, בין המנחמים סיפר יהודי שהגיע לבקש עצה אם לעשות שותפות עם פלוני איש עסקים מוכר, שבאותה תקופה לא מצאו בו כל דופי בהתנהלותו. אך ר' משה הניא אותו מהרעיון, שכן בספר התהילים לפי הדרך שחיפש את הפסוק נזדמן הפסוק בקאפיטל נ' שבתהילים "אם ראית גנב ותרץ עימו" רק שנים לאחר מכן כבר נודע ברבים שאותו אדם עסקיו מפוקפקים ואינו מתנהג ביושר עם אנשים.

הרב משה ז"ל במשאו ובמתנו בכל עסקיו התנהג ביושר ובנקיון כפים וניהל את כל עניני הכספים בדקדוק ובזהירות מכל סרך, וניתן להמליץ עליו שהשקיע בכל כוחו ומעודו באותם דברים העומדים ברומו של עולם אשר על כך פותחים את דינו של האדם בבית דין של מעלה, קבעת עיתים לתורה נשאת ונתת באמונה וציפית לישועה. דרכו ושיחו ושיגו כדרכם של אנשי מעלה אוהב שלום ורודף שלום, מונע עצמו מלשון הרע ורכילות ומריב ומדון. הוגה בתורה עמל עליה ומשתעשע בדברי תורה ומחדש חידושים מתוך אהבה וחביבות התורה ואכן, השאיר אחריו מחברות עמוסות חידושי תורה, אבל על כל הליכותיו עטה מעטה של פשטות והצנע לכת, כביכול בעל הבית מן השורה. בלי שהסתתר ועשה עסק של הסתרה, אלא בטבעיות ובפשטות שלא להתלבט יותר מדאי בעניניו ובמעשיו. עד יומו האחרון עסק בתורה וכתב לעצמו מחברות גדושות דברי תורה וחינוכי תורה והנחיל בביתו תמיד אהבת תורה תמיד הנכדים ידעו שכמגיעים אליו צריכים להיות מוכנים עם דבר תורה. גם בתפלותיו לפני קונו התמסר בתפילה על אחרים הזקוקים לישועה וזכר והתפלל על השני.

היה בעל חסד גדול, הקים יחד עם זוגתו שתבלחט"א קרן "ירבו שמחות" למענקים ליולדות. תדיר חשב על אחרים וגמל חסדים עם אנשים שונים, כן נהג לחלק מעטפות לפי החגים לנזקקים. כשחרוב לא היה ידוע למקבלים מהיכן זה הגיע.

קיבל כל אחד במאור פנים, לעולם לא היה מריבה עם איש ותמיד גישר בין אנשים והשכין שלום אחווה ורעות. וכאמור רבים נעזרו על ידו ונהנו עצה ותושיה ממנו.

כאמור הרבה תרם מכוחו ומהונו למען מוסדות מודזיץ ודבק בכל לב ונפש רבותיו, כאשר נסתלק הרבי האמרי אש ז"ע. היה זה אביו ר' עלי ז"ל זקן החסידים שהכריז בשעת הלוויה על הכרת בנו ממלא מקומו הרבי הנחלת דן צוק"ל. בנוסח מיוחד שהעביר רטט בקהל. וכאשר נסתלק הנחלת דן ז"ע פנה אל בנו של ר' עלי, המנוח ר' משה ז"ל הרה"ח ר' איטשע ליפא פישבין ז"ל וביקשו בשם הקהל החסידים שיכריז כעת על הכרת הרבי שליט"א כמעשהו של אביו ר' עלי ז"ל בהלווייתו של הרבי הקודם. ואכן, בשעת הלוויית הרבי הנחלת דן ז"ע, היה זה הרה"ח ר' משה לרנר ז"ל שהכריז על קבלת הנהגתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק בב"א,

כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א בא לנחם את בניו של המנוח ז"ל אמר בזה הלשון: "אנשי אמנה אבדו". ואכן, בפטירתו של רבי משה ז"ל הלך מעימנו אחד מיחידי סגולה. ותיק בחבורת חסידי מודזיץ אשר ראה את רבותינו הקדושים בהנהגתם ובעבודתם, תלמיד חכם מובהק, חבר לכל אשר יראוך ואוהב צדיקים וחסידים ישרי לב. נקי כפים ובר לבב, לא רגל על לשונו ולא עשה לרעהו רעה, והעריף טוב וחסד סביבותיו בר אוריין, ישר ונאמן, צנוע ומעלי, וכל דבריו בנחת עם כל אדם ובכל עת. וביתו בית ועד לחכמים תואמים את הליכותיו, הרבה מן הנאמר ברמב"ם בהלכות דעות "דיבורו בנחת עם הבריות ומקדים לשלום כל אדם כדי שתהא רוחן נוחה הימנו, ודן את כל האדם לכף זכות, מספר בשבח חברו ואינו מספר בגנותו כלל, אוהב שלום ורודף שלום. מכלכל דבריו במשפט", "משאן ומתנן של תלמידי חכמים באמת ובאמונה, אומר על לאו לאו ועל הן, הן. מדקדק על עצמו בחשבון, עומד בדיבורו ומלוה וחונן ולא ירד לתוך אומנות חבירו ולא יצר לאדם בעולם בחייו... כללו של דבר יהיה מן הנעלבים ואינם עולבין. ואדם שהוא עושה כל המעשים האלו וכיוצא בהן. עליו הכתוב אומר ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך התפאר". שמח היה ר' משה בחלקו ובעולמו וישמח משה במתנת חלקו זאת התורה אשר היה דבוק בה, הלך בתום ואהב את המישרים, חבל על דאבדין ולא משתכחין. יהי זכרו ברוך.